

UNIVERZITET U SARAJEVU

INSTITUT ZA HISTORIJU

UNIVERZITET U SARAJEVU
INSTITUT ZA HISTORIJU
Broj: 0301-857/20
Datum: 17.12.2020

Komisija za izbor naučnog saradnika za oblast moderne historije

Sarajevo, 18.12.2020.

Vijeću Instituta za historiju Univerziteta u Sarajevu

Senatu Univerziteta u Sarajevu

Na temelju člana 29. stav (3) i (7) Zakona o naučnoistraživačkoj djelatnosti („Službene novine Kantona Sarajevo“ broj 216/16) a u vezi sa članom 217. stav (5) Statuta Univerziteta u Sarajevu, ODLUKE Senata Univerziteta u Sarajevu (br. 01-23-73/20, 28.10.2020.) kojom se daje saglasnost za raspisivanje konkursa, ZAKLJUČKA Vijeća Instituta za historiju (br. 01-01-661/20, 9.10.2020.) o objavljivanju konkursa za naučnog saradnika za modernu historiju, ODLUKE o imenovanju Komisije za izbor u naučno zvanje (br. 01-01-826/20, 10.12.2020.) te SAGLASNOSTI za angažman u Komisiji za izbor u zvanje (br. 03-01-823/20, 10.12.2020; br. 03-01-823-2/20, 10.12.2020.; 03-01-823-3/20, 10.12.2020.), izabrana je Komisija za izbor naučnog saradnika za oblast moderne historije na Vijeću Instituta za historiju, u sastavu:

1. Dr. Sabina Veladžić, naučni saradnik za modernu historiju Instituta za historiju UNSA, predsjednica
2. Dr. Dženita Rujanac, naučni saradnik za modernu historiju Instituta za historiju UNSA, članica
3. Dr. Enes Omerović, naučni saradnik za modernu historiju Instituta za historiju UNSA, član

KONKURS za izbor u zvanje naučnog saradnika za oblast moderne historije objavljen je u dnevnom listu *Oslobođenje*, na str. 42, te na WEB stranici Instituta za historiju UNSA, dana 9.11.2020, a zaključen je 24.11.2020.

Na temelju POTVRDE (br. 03-01-803-2/20, 4.12.2020.) stručne službe Sekretarijata koja je zaprimila i otvorila prijave, članovi Komisije konstatuju da su se na konkurs javila dva kandidata. Prijava prvog kandidata, dr. Aide Ramić je blagovremena, uredno svojeručno potpisana, u njoj su dostavljeni svi potrebni dokumenti traženi konkursom te je, u skladu sa navedenim potpuna i usklađena sa uvjetima utvrđenim konkursom.

Drugi kandidat, Branislav Janjetović, u svojoj prijavi nije naznačio na koji konkurs se prijavljuje, budući da su 9.11.2020. u dnevnom listu *Oslobođenje* objavljena dva konkursa za izbor u zvanje naučnog saradnika za oblast moderne historije na Institutu za historiju (prvi na str. 22, drugi na strani 42.). Iako je prijava drugog kandidata blagovremena i svojeručno potpisana, kako je navedeno u Potvrdi stručne službe Sekretarijata, nije potpuna. U prijavi nedostaju:

1. Diploma o završenoj visokoj stručnoj spremi sa dodatkom diplomi/dokaz o prosjeku ocjena, original ili ovjerena kopija
2. Diploma o naučnom stepenu magistra ili diploma o završenom II ciklusu studija sa dodatkom diplomi/ dokaz o prosjeku ocjena, original ili ovjerena kopija
3. Diploma ili uvjerenje o stečenom zvanju doktora nauka iz oblasti za koju se bira sa dodatkom diplomi/ dokaz o prosjeku ocjena, original ili ovjerena kopija
4. Biografiju (CV) i spisak objavljenih naučnih radova iz oblasti za koju se vrši izbor (uz fotokopije radova u prilogu)

Komisija je, nakon navedenih konstatacija, zaključila da se samo prijava dr. Aide Ramić može uzeti u razmatranje.

Poslije detaljnog uvida u prijavu i priloženi materijal dr. Aide Ramić, Vijeću Instituta za historiju Univerziteta u Sarajevu, imamo čast podnijeti na uvid slijedeći

IZVJEŠTAJ

Dr. Aida Ramić rođena je u Sarajevu 13.12.1984. godine. Diplomirala je na Odsjeku za historiju Filozofskog fakulteta u Sarajevu 2008. godine, na temu *Iseljavanje Bošnjaka iz Sandžaka i njihova integracija u Sarajevu u periodu 1945-2005.*, sa visokom prosječnom ocjenom 9,27. Svoj postdiplomski studij završila je na istom Odsjeku, studijska grupa: Historija Bosne i Hercegovine u XIX i XX stoljeću, sa visokim prosjekom 9,87 te odbranom magistarskog rada, 4.2.2013, na temu *Titov fond za stipendiranje mladih radnika i radničke djece SR BiH (1974-1986)*, a pod mentorstvom prof. dr. Edina Radušića.

Na Odsjeku za historiju Filozofskog fakulteta u Sarajevu, smjer: Historija Bosne i Hercegovine u XIX I XX stoljeću, dr. Aida Ramić je, sa najvišom prosječnom ocjenom 10, završila i svoj doktorski studij (III ciklus), tako što je 29.7.2020. odbranila svoju doktorsku

disertaciju pod naslovom *Urbanizacija Sarajeva (1971-1984) i njen utjecaj na društvene promjene*, pred komisijom u sastavu prof. dr. Husnija Kamberović (mentor), prof. dr. Zijad Šehić (član) i prof. dr. Edin Radušić (član).

U doktorskoj disertaciji, kandidatkinja na primjeru Sarajeva kao društvenog, političkog i ekonomskog centra SR Bosne i Hercegovine, ali i industrijskog, radničkog i univerzitetskog grada ukazuje na kompleksnost procesa urbanizacije kroz dinamičan odnos urbanizacije prostora, urbanizacije društvene strukture i urbanizacije načina života stanovnika u gradu. Kako bi utvrdila do kakvih je društvenih promjena došlo u Sarajevu 1970-ih i 1980-ih godina pod utjecajem opisanih procesa kandidatkinja prikazuje sveukupan razvoj grada u socijalističkom razdoblju. U slučaju Sarajeva, temelji za ubrzani razvoj koji su udareni tokom 1950-ih i 1960-ih godina, činili su osnovu za kasniji potpuni prostorni i društveni preobražaj grada koji će uslijediti u 1970-im i 1980-im godinama. U Disertaciji se ukazuje i na značaj Projekta za zaštitu okoliša za transformaciju i modernizaciju grada čija je realizacija puni zamah dobila nakon osvajanja kandidature za organizaciju Zimskih olimpijskih igara 1984. godine. Urbanizacijski procesi nisu obuhvatali samo prostorno širenje grada već i stanovništvo, odnosno njegovu strukturu i način života, koji su bili uzajamno uslovljeni. Mase pridošlog stanovništva u grad suočile su se sa potpuno novim načinom života, koji se istovremeno nastavio modernizovati, ali sada u skladu i s potrebama novog stanovništva. Te promjene najbolje su se mogle sagledati kroz različite aspekte svakodnevnog života u gradu (stan i stanovanje, ishrana, slobodno vrijeme i slično). Izradom i odbranom ove doktorske disertacije kandidatkinja ukazuje na najdinamičnije razdoblje razvoja Sarajeva.

Kandidatkinja je od 28.1.2008. godine zaposlena u Institutu za istoriju u Sarajevu/Institutu za historiju Univerziteta u Sarajevu, gdje radi najprije kao stručni saradnik za modernu historiju, a od septembra 2013. godine, kada je izabrana u više zvanje, kao viši stručni saradnik za modernu historiju. Polja njenog naučno-istraživačkog interesa su ideološke preobrazbe društva i kanali tih preobrazbi u totalitarnom jugoslovenskom socijalističkom idejno-političkom sistemu, društvena historija, unutar koje eko historija, procesi društvene urbanizacije i preobrazbe u modernom povijesnom kontekstu, tj. kontekstu jugoslovenskog i bosanskohercegovačkog socijalizma. Kao rezultat njenog ukupnog dosadašnjeg naučno-istraživačkog interesovanja i pregnuća, publicirano je 11 članaka i devet prikaza. Osim navedenog, kandidatkinja je učestvovala na deset naučnih skupova i konferencija, na tri doktorske radionice, obavljala je poslove sekretara *Historijskih traganja*, časopisa Instituta za historiju UNSA, od 2008. do 2016. godine, na ukupno 16 brojeva, te je u svojstvu glavne i

odgovorne urednice priredila zbornik radova *Rijeka Krivaja kroz prošlost*, Sarajevo: Institut za istoriju, Udruženje za modernu historiju (UMHIS), 2016. Također, kandidatkinja je učestvovala na online tribinama, držala predavanja, te kroz intervjue i novinske članke/eseje u periodici, popularizirala rezultate svog historiografskog rada. Članica je i aktivna djelatnica Udruženja za modernu historiju.

Dr. Aidi Ramić, od posljednjeg izbora u zvanje višeg stručnog saradnika, septembra 2013, do sada, objavljeno je osam radova i tri prikaza.

Radovi:

1. „Titov fond za stipendiranje mladih radnika i radničke djece SR Bosne i Hercegovine (1974-1986)“, *Historijska traganja*, br. 11. Sarajevo: Institut za istoriju, 2013, 9-127. (Izvorni naučni rad)

Navedeni članak, obima 112 stranica, predstavlja magistarski rad kandidatkinje, odbranjen pod istoimenim naslovom. U njemu dr. Ramić konstatuje da je nakon formiranja socijalističke Jugoslavije u praksi provođena ideja formiranja "novog socijalističkog čovjeka", najprije po sovjetskom modelu, a poslije 1948. prema idejnom opredjeljenju trećeg puta koje je obilježilo brojne društveno-političke reforme tog vremena. S tim u vezi, prosvjetna politika, stipendiranje, kao planske i strogo dirigitane djelatnosti bili su neki od korištenih sredstava u tom smjeru. Formiranjem Titovog fonda za stipendiranje mladih radnika i radničke djece pokrenut je najveći fond na ovim prostorima ovakvog tipa, koji je svojom strukturom i organizacijom podsjećao na ostale društveno-političke organizacije u zemlji, obuhvatajući sve nivoe organizacije od savezne do lokalne jedinice. Fond se izdavajao ne samo stipendiranjem nego i članstvom koje je mobilizirano u većini ondašnjih državnih preduzeća i institucija. Ono što je, kako naglašava kandidatkinja, izdvajalo Titov fond za stipendiranje u odnosu na slične institucije iz ranijeg perioda jeste njegova masovnost i sveobuhvatnost, te njegova ideološka namjera i svrha u cilju promovisanja lika i djela Josipa Broza Tita, kao i podsticanje aktivnosti na izgradnji "samoupravnog socijalizma" odnosno "jačanju socijalističke solidarnosti". Nakon smrti Tita osjetno su snažnija bila nastojanja da se naglasi ideološko-politički angažman stipendista i učvrsti djelatnost Fonda. No, kako se širila kriza u zemlji na

političkom, društvenom i ekonomskom nivou tako su slabile i aktivnosti Fonda, te se on postepeno ugasio u svim republikama od 1986. do početka 1990-ih.

2. „Nagrada ZAVNOBiH-a – osnivanje, trajanje i značaj“, *Historijska traganja*, br. 12. Sarajevo, Institut za istoriju, 2013, 215-229. (Izvorni naučni rad)

U ovom radu autorica prati ustanovljenje Nagrade ZAVNOBiH u idejno-političkom kontekstu SFRJ početkom 1970-ih u kom su se afirmirali svi jugoslovenski narodi i narodnosti kao i republički totaliteti. Ustanovljenje nagrade 1971. dovodi u vezu sa nastojanjem bh. političkog rukovodstva da afirmira bosanskohercegovački identitet kroz priznanje onim javnim nastojanjima i djelovanjima koja su taj identitet konstruktivno i idejno podupirala. Autorica pokazuje kako se značaj nagrade od 1971. do 1991. u bh. društveno-političkom kontekstu mijenjao i opadao te je sa izglednošću raspada SFRJ i zaoštavanjem političke krize i ZAVNOBiH počeo poprimati druge konotacije koje su mu u novom idejnom kontekstu učitavale nove ideološke snage.

3. „Ideologizacija mladih u Bosni i Hercegovini na primjeru Titovog fonda za stipendiranje mladih radnika i radničke djece Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine (1974.-1986.)“. *Časopis za suvremenu povijest* sv. 46, br. 3. Zagreb: Hrvatski institut za povijest, 2014, 475-494. (Izvorni znanstveni članak)

U ovom radu kandidatkinja pruža pregled procesa ideologizacije mladih u SR BiH kroz rad razgranate mreže društvenih organizacija u totalitarnom jugoslovenskom društvu, te taj prikaz konkretizuje na primjeru Titovog fonda za stipendiranje mladih radnika i radničke djece SR BiH. Autorica ukazuje na prosvjetu u njenim najraznolikijim manifestacionim oblicima kao na važno sredstvo ideološkog odgoja novog socijalističkog čovjeka. Titov fond, kroz finansijski poticaj djeci moralno-politički podobnih radnika nastojao je ostvariti zacrtane odgojno-obrazovne, kadrovske, socijalne i ideološko-političke ciljeve, kao i anticipiranu idejnu monolitnost samoupravnog socijalističkog društva čija je ključna okosnica bio idejno utemeljen kult vođe revolucionarne društvene preobrazbe – Tita.

4. „*Olovske novine* kao izvor za istraživanje lokalne historije“, u: *Rijeka Krivaja kroz prošlost*, zbornik radova. Sarajevo: Institut za istoriju, Udruženje za modernu historiju, 2016, 201-218. (nije navedena kategorizacija rada)

U ovom članku autorica daje doprinos proučavanju i populariziranju lokalne historije sa jedne strane, a sa druge strane posvećuje pažnju štampi kao izvoru za proučavanje bosanskohercegovačke prošlosti. Analizirajući sadržaje u svega pet brojeva *Olovskih novina*, koje su izlazile od decembra 1981. do maja 1982. godine, autorica pokušava reproducirati sliku života u jednoj lokalnoj zajednici. Analizom sadržaja *Olovskih novina* zaključuje da su teme kojima se uredništvo bavilo bile raznolike, uglavnom političke, privredne, kulturne, sportske ali nije nedostajalo ni tema iz svakodnevnog života. Iako je tema članka lokalna, autorica analizirane lokalne probleme i pojave znalački kontekstualizira u širim okvirima. To je posebno vidljivo na slučajevima promjene dana Općine koji je pomjeren sa dana kada je Olovo oslobođeno u Drugom svjetskom ratu na dan kada je u njemu boravio Josip Broz Tito i Vrhovni štab tokom 1943. godine, ili na primjeru podsticanja „gastarbajtera“ na povratak u zemlju i ulaganje u privatne biznise. I ovaj rad je odlična ilustracija autoricine širine u odabiru istraživačkih tema kao i nastojanja da se teme sa margina bosanskohercegovačke historiografije u njoj bolje pozicioniraju.

5. „Od ekološke katastrofe do olimpijskog grada – Sarajevo 1971-1984“, u: *Poplava, zemljotres, smog. Prilozi ekohistoriji Bosne i Hercegovine u 20. stoljeću*, zbornik radova. Sarajevo: Udruženje za modernu historiju, 2017, 115-148. (Isti članak je, uz manje izmjene i dopune, objavljen i u *drugom, izmjenjenom i dopunjem izdanju* zbornika pod istim naslovom, publikovanom od istog izdavača, 2020. godine, na str. 155-205.), Izvorni naučni rad.

U ovom članku interesovanje autorice se fokusira na „balkanski London“ ili „najzagađeniji grad u Evropi“, kako je Sarajevo često opisivano 70-ih godina XX stoljeća te problematiku zagađenja okoliša. U članku autorica prati transformaciju Sarajeva, grada koji je sa ruba ekološke katastrofe doveden do olimpijskog grada. Ubrzana industrijalizacija, modernizacija i urbanizacija u Sarajevu, kao i u drugim jugoslovenskim i istočnoevropskim gradovima, je došla na naplatu nešto kasnije nego u zemljama kapitalističkog zapada. Međutim, to kašnjenje nije utjecalo na razmjere ekološke katastrofe i u ovom radu se opisuju i analiziraju razmjere aerozagađenja, ali i drugi ekološki problemi grada – odlaganje otpada, postojanje otvorenih kanalizacionih mreža, problemi sa vodosnabdjevanjem itd. Također, autorica prati nastojanje organa vlasti da zakonskim rješenjima i njihovim provođenjem na terenu kroz konkretne projekte toplofikacije, gasifikacije, izgradnje vodovodnih i

kanalizacioniih sistema vrata grad sa ruba ekološke katastrofe, ali je istovremeno uspjela prikazati i kako je u Sarajevu tekao razvoj ekološke svijesti. Ovaj rad u okvirima bosanskohercegovačke historiografije predstavlja pionirski napor u pokušaju da se historiografskih margina dislociraju teme koje su i danas izuzetno aktuelne, ali neopravdano zapostavljene. O autoricinom uspjehu svakako govore vrlo afirmativni prikazi i osvrti objavljeni u stručnoj periodici u Bosni i Hercegovini i regionu u kojima je, u pravilu, njen članak ocjenjivan kao najuspjeliji u pomenutom zborniku radova.

6. „Socijalistički grad – historiografska literatura o gradovima SFRJ na primjeru Beograda, Sarajeva, Zagreba“, u: *Reprezentacija socijalističke Jugoslavije. Preispitivanja i perspektive*. Sarajevo – Zagreb: UMHS, Srednja Europa, 2019, 59-73. (nije navedena kategorizacija rada)

U radu kandidatkinja donosi kratku analizu literature multidisciplinarnog i naučno-publicističkog karaktera, nastale u socijalističkom i postsocijalističkom razdoblju, koju objedinjuju rasprave o urbanizaciji, njenim (in)direktnim posljedicama i manifestacijama u socijalističkom razdoblju kao ključnom za navedeni proces. Autorica predstavlja radove koji se odnose na probleme urbanizacije Beograda, Zagreba i Sarajeva. Kako naglašava, tek početkom 1960-ih, zaživjela je djelatnost urbane sociologije kroz planske i kolektivne istraživačke projekte te su nosioci istraživanja, koja su u pomenutoj deceniji u većoj mjeri pokretana, bili Jugoslovenski institut za urbanizam i stanovanje i Institut za društvena istraživanja iz Zagreba.

7. „Transformacija Sarajeva 1970-ih: neki aspekti razvoja grada“, u: *Između rata i mira. Sarajevo u prelomnim godinama 20. stoljeća*. Sarajevo: UMHS, 2020, 117-133. (nije navedena kategorizacija rada)

U ovom članku autorica se fokusira na konjunkturu deceniju modernizacijske povijesti grada Sarajeva koji se 1970-ih preobražava iz provincijalne kasabe u urbano središte Bosne i Hercegovine. Taj proces sveobuhvatne i kompleksne preobrazbe grada krunisale su XIV Zimske Olimpijske igre 1984. godine. U radu se prati administrativno-teritorijalno preustrojstvo grada, demografska ekspanzija u njemu, kao i podizanje urbane infrastrukture koju je potaknula najava održavanja Zimskih Olimpijskih igara. Autorica konstatuje da su najvažniji poticaji za transformaciju

društvene strukture grada bili industrijalizacija i deagrarizacija, te da je drugi pomenuti proces prednjačio u odnosu na proces urbanizacije.

8. Vera Katz, Aida Ramić, „Velike poplave u Doboju i Olovu – primjer iz maja 1968. godine“, *Historijska misao*, god. III, br. 3. Tuzla: Društvo historičara Tuzlanskog kantona, 2017, 321-376. (Izvorni naučni rad)

Ovaj obimni članak o velikim poplavama u Doboju i Olovu 1965. godine, koji je kandidatkinja napisala u koautorstvu sa dr. Verom Katz, može se smatrati pionirskim poduhvatom u okviru bosanskohercegovačke historiografije na polju ekohistorije i/ili historije okoliša. U radu, kroz široku izvornu bazu, autorice nastoje da rekonstruiraju i kontekstualiziraju prilike i dešavanja u vezi sa velikim poplavama 1965. godine. Ukazuju na to da su ubrzani modernizacijski procesi, urbanizacija i industrijalizacija gradova u vrijeme socijalizma, osim što su mijenjali sveukupan način života otvarali i pitanja zagađenja zraka, zagađenja vode, narušavanja riječnih tokova što je za posljedicu imalo pojavu brojnih problema. Istovremeno, borba protiv prirodnih nepogoda velikih razmjera zahtijevala je angažman svih nivoa vlasti, od saveznog do lokalnog. No, prvobitan entuzijazam „odozgo“ splasnuo bi odmah nakon saniranja direktnih šteta a blagovremena prevencija mogućih poplava ostajala je za neka "bolja vremena". Kako zaključuju autorice, razvoj i širenje grada bili su prioritet u odnosu na potrebu za usklađivanjem sa prirodnim položajem i mogućnostima koje je pružao ovaj teren.

Prikazi:

1. Amra Čusto, *Uloga spomenika u Sarajevu u izgradnji kolektivnog sjećanja na period 1941-1945. i 1992-1995. – komparativna analiza*. Sarajevo: Institut za istoriju, Kantonalni zavod za zaštitu kulturno-historijskog i prirodnog naslijeđa, 2013, 142, u: *Prilozi*, br. 42, Sarajevo: Institut za istoriju, 282-285.
2. Josip Mihaljević, *Komunizam i čovjek. Odnos vlasti i pojedinca u Hrvatskoj (1958-1972)*. Zagreb: Hrvatski institut za povijest, 2016, 595, u: *Journal*, br. 198-199. Zagreb: KDBH Preporod, dvomjesečnik, svibanj/lipanj 2017, 47-50.

3. Ivana Pantelić, *Uspon i pad 'prve drugarice' Jugoslavije: Jovanka Broz i srpska javnost (1952-2013)*. Beograd: Službeni glasnik, 2018, 340, u: *Radovi (Historija, Historija umjetnosti, Arheologija)*, knjiga 7, 2020.

Učešće na naučnim skupovima:

1. *ZAVNOBiH – pogledi iz nove perspektive* (u organizaciji Instituta za istoriju u Sarajevu, Sarajevo, 20.11.2013), referat: "Nagrada ZAVNOBiH-a".
2. *Uloga grada i regije u privrednom razvoju i političkom životu Bosne i Hercegovine (1851-1995)* (u organizaciji Muzeja Hercegovine, Mostar, 30. 10. 2013), referat: "Sarajevo 1945. godine".
3. *Socijalizam na klupi* (u organizaciji Sveučilišta Juraj Dobrile u Puli, Centra za kulturološka i povijesna istraživanja socijalizma, Pula, 5-7. 12. 2013), referat: "Ideologizacija mladih u SR BiH na primjeru Titovog fonda za stipendiranje mladih radnika i radničke djece SR BiH (1974-1986)".
4. *Rijeka Krivaja kroz prošlost (prostor, vrijeme, ljudi)* (u organizaciji Instituta za istoriju u Sarajevo, udruženja UMHIS, Olovo, 19.9.2014.), referat: *Olovske novine kao izvor za istraživanje lokalne historije*.
5. *Socijalizam na klupi. Socijalizam: izgradnja i razgradnja (Socialism on the Bench. Socialism: Construction and deconstruction)* (u organizaciji Sveučilišta Juraj Dobrile u Puli, Centra za kulturološka i povijesna istraživanja socijalizma, Pula, 1-3.10.2015), referat: "Svakodnevnica stanovnika Sarajeva u prvoj polovini 1970-ih godina".
6. *Bosna i Hercegovina u socijalističkoj Jugoslaviji: od Ustava 1946. do Deklaracije o nezavisnosti 1991.* (u organizaciji UMHIS, Mostar, 16 -18.9.2016), referat: "Bespravna izgradnja u Sarajevu 1960-ih i 1970- ih kao posljedica ubrzane urbanizacije".
7. *Socijalizam na klupi. Komunisti i komunističke partije: politike akcije i debate* (u organizaciji Sveučilišta Juraj Dobrile u Puli, Centra za kulturološka i povijesna istraživanja socijalizma, Pula, 28. do 30.9.2017.), referat: "Stambena politika u Bosni i Hercegovini. Od ideje do prakse".
8. *History Fest: Vruće ljeto 1968. – Kulturna opozicija u socijalizmu i studentski pokret* (u organizaciji UMHIS, Sarajevo, 31.5.- 2.6.2018), referat: "Bilješke o 1968."

9. *1968 – A symbol of departure? Remembrance in Eastern and Southeastern Europe* (Heinrich Böll, Berlin, maj 2018), referat: "Notes on the 1968 in the history of Bosnia and Herzegovina".
10. *Prijelomne godine bosanskohercegovačke prošlosti* (u organizaciji Instituta za historiju UNSA, Sarajevo, 22. i 23.11.2019), referat: "ZOI 1984. godine – Sarajevo, grad "po ruhu i po duhu".
11. *Cities in the USSR and the Eastern Bloc: urbanization, ecology and the municipal economy (1917-1991)*, (u organizaciji Friedrich-Alexander-Universität Erlangen-Nürnberg (FAU), Erlangen, Njemačka 20-21. 2. 2020), referat: "Urbanization of the olympic city of Sarajevo (1970s and 1980s). Social and environmental effects"

Doktorske radionice:

1. *Jugoslavenski socijalizam: sličnosti i posebnosti* – doktorska radionica (Pula: 31.8. - 3.9.2016), referat: "Spasava se ko – stigne do krova! Bespravna gradnja u Sarajevu".
2. *Jugoslavija i globalna 1968.: konteksti, perspektive, odjeci* – doktorska radionica (Pula: 29.8. – 1.9.2018), referat: "Studentske demonstracije 1968. godine u Sarajevu".
3. *Jugoslavija kao naučni problem na doktorskim studijima* – doktorska radionica (Sarajevo, 31. 5 – 3. 6. 2018.), referat: "Urbanizacija Sarajeva (1971-1984) i njen utjecaj na društvene promjene".

Predavanja i tribine:

1. "Svoja kućica, svoja slobodica. Stambena politika u Bosni i Hercegovini 1970-ih", u sklopu projekta *Sindikalizacija grada* koji podržavaju Fond otvoreno društvo Bosne i Hercegovine i Olof Palme International Center u organizaciji Udruženja za kulturu i umjetnost – Crvena, Sarajevo 26. oktobra 2017.
2. Učešće na tribini "Svakodnevica stanovanja u i posle Jugoslavije: od krova nad glavom do izvora profita", u organizaciji Centra za jugoslovenske studije, Beograd, 18. juna 2020. (online)

PRIJEDLOG ODLUKE KOMISIJE S OBRAZLOŽENJEM

Imajući u vidu detaljno sagledanu prijavu dr. Aide Ramić, te sve, u Izvještaju, prezentirano i konstatirano o kandidatkinji, a uzimajući u obzir Zakonom o naučnoistraživačkom radu

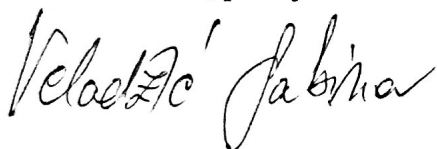
predviđene uvjete za sticanje zvanja naučni saradnik, ova Komisija je mišljenja da je kandidatkinja u višegodišnjem kontinuitetu svog naučno-istraživačkog rada pokazala ozbiljnost, marljivost, posvećenost, etičnost, te sklonost originalnoj i društveno aktuelnoj tematskoj historiografskoj koncepciji i inicijativi.

Stoga, u skladu sa navedenim u Izvještaju, Komisija za izbor naučnog saradnika za modernu historiju sa naročitim zadovoljstvom predlaže Vijeću Instituta za historiju UNSA, kao i Senatu UNSA, da izabere dr. Aidu Ramić u zvanje naučnog saradnika za modernu historiju na Institutu za historiju Univerziteta u Sarajevu.

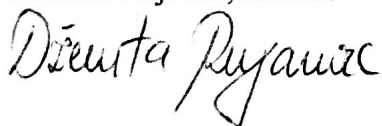
Potvrda stručne službe Sekretarijata Instituta za historiju Univerziteta u Sarajevu je sastavni dio ovog izvještaja (u skladu s članom 205. Statuta Univerziteta u Sarajevu)

Komisija:

1. Dr. Sabina Veladžić, predsjednica

2. Dr. Dženita Rujanac, članica

3. Dr. Enes Omerović, član

